

nemlig godtroende Erhverver? Er det tilstræffelig, at vedkommende blot har en mer eller mindre stærk Formodning om en Retshandels Afslutning med en anden Mand om samme Genstand, eller skal han have Visshed derfor? Og paa hvilket Tidspunkt skal den Kundskabsgrad, som ophæver den gode Tro, have foreligget? Af disse Spørgsmaals forrette Bevarelse vilde det afhænge, om en registreret Ejendomsret kan erklæres for ugyldig eller ikke. Og den Tredjemand, som ikke har Afgang til at blive bekendt med Enkeltmands Kundskab eller Mangel paa Kundskab, men krediterer Rederiet som registreret Ejer af et eller flere Skibe, vilde med Føje finde sig brøstholden, naar den registrerede Ejer viste sig ikke at være det, men en anden uregistreret Person anerkendtes som saadan. Derfor har Paragraffen udtalt den Regel, at Afdomsten, naar den i øvrigt er gyldig som saadan, stifter Ejendomsret ved at blive registreret, og Erhververens gode Tro eller Mangel paa god Tro er derfor uden Betydning i saa Henseende. Om Mangel paa god Tro derimod kan paadrage Erhververen et personligt Erstatningsvar, er et Spørgsmaal, som det bliver Obligationsrettens Sag at bevare.

Ved at opstille denne Sætning komme vi heller ikke i Modstrid med, hvad der paa andre Omraader er gjældende Ret. Saaledes er Tinglæsning i alt Fald ifølge Fdg. 28. Juli 1841 § 1, jfr. U. f. R. 1884 S. 528, en Stiftelsesform for Underpant i Løsøre, hvis Mangel ikke kan erstattes ved Tredjemands Kundskab om et utinglæst Pantebrevs Tilværelse.

Endnu skal med Hensyn til dette Punkt blot bemærkes, at Registreringen, skønt under de anførte Betingelser i alle Tilfælde ejendomsstiftende, dog ved den frivillige Overdragelse har en videre rækkende Betydning, end ved den tvungne. For saa vidt som nemlig forud for denne sidste Konkurserklæringen eller Udløbet er bleven registreret, vil i Kraft af den i Konkurs- eller Udløgs-Erklæringen indeholdte Ret til at sælge og meddele Skøde, som, fordi den er registreret, maa respekteres af enhver senere Erhverver, Køberens Ret paa Tvangsauktion være beskyttet imod en saadan, endnu inden hans Skøde er blevet registreret. Registreringen har derfor i dette Tilfælde i særdeleshed Betydning som en nødvendig Legitimation for Erhververens Ejendomsret, naar han vil raade over Skibet eller Skibsparten ad Omsætningsvejen. Ved frivillige Overdragelser viser Registreringens retsstiftende Karakter sig derimod ogsaa materielt deri, at den er nødvendig

til at hjemle Erhververen en Ejers Ret ved at hindre, at Overdragerens Fordringshavere søge Tylbestgørelse i den overdragne Formuebestandel, og at han selv fremdeles overdrager Rettigheder i Tingen til anden Mand. At Virkningen af Afdomstens Registrering kan og bør regnes at være indtraadt fra og med den ligeledes offentlige Handling, der i Henhold til den i § 16 foreskrevne Fremgangsmaade med Føje kan betegnes som Registreringens Begyndelses-handling, nemlig Afdomstens Anmeldelse til Registrering, er begrundet nærmere ovenfor Sp. 3422 flg.

Det fremgaar formentlig tilstræffeligt klart af hele Lovforslagets Indhold, at Betydningen af denne Forfættelse er den, at mellemkommende Begivenheder, som Overdragelser og Rettsfølgninger, ikke kunne være til Hindrer for Registreringens Iværksættelse; thi de sidstnævnte Retshandlinger skulle jo for at have Virkning i Henseende til Skibet eller Skibsparten ifølge §§ 39 og 46 flg. selv registreres; og denne Virkning kan ifølge de samme Paragraffer ogsaa først regnes fra Anmeldelsen; men naar den da forudsættes at være sket efter Overdragelsens Anmeldelse, maa de andre Retshandlinger ifølge de anførte Paragraffer nødvendigvis staa tilbage for denne.

Til § 40.

Nærværende Paragraf forudsætter den registrerede Ejers Død og paabyder da Anmeldelse af denne Begivenhed, som skal iværksættes enten af Stifterretten eller af Arvinger inden Udløbet af 8 Dage, jfr. ovenfor Sp. 3437, efter at Boet er bleven registreret eller Arvingerne have faaet det overladt til privat Skifte.

Denne Anmeldelse er paabudt i det offentlige Interesse, idet Bureauet ikke bør udsættes for at udstede Udskrifter, hvorpaa forlængst død Mand findes registreret som Ejer; og da selv ved privat Skifte Arvingerne ikke behøve at frygte for, at den registrerede Ejer svigagtig skal raade over Skibet eller Skibsparten, og Ansvarer for hans Gæld følger med Arvens Overtagelse, ere de ikke aktuelt interesserede i Anmeldelsen, forinden en Afhændelse eller Behæftelse skal finde Sted, i hvilket Tilfælde der først udkræves en registreret Legitimation for deres Naadighed over Omsætningsgenstandene. Men da det muligvis kan trække ud, inden denne Interesse gør sig gældende, og da det offentlige ikke bør vente derefter, saa er et positivt Paabud af Anmeldelsen under Strafanvar befundet hensigtsmæssigt.